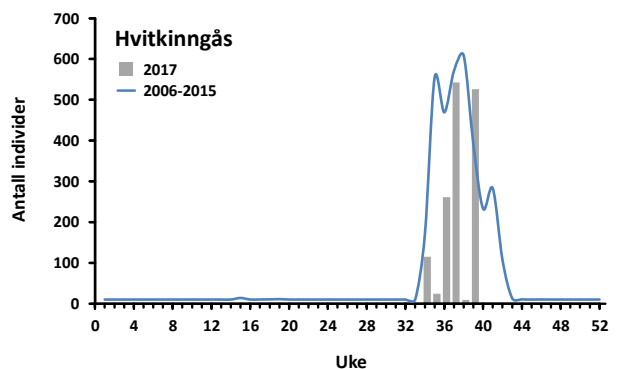
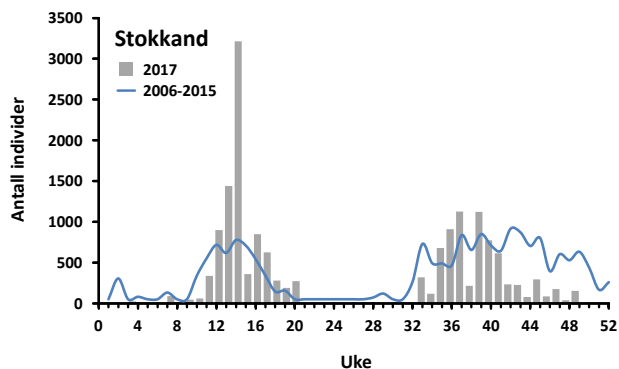
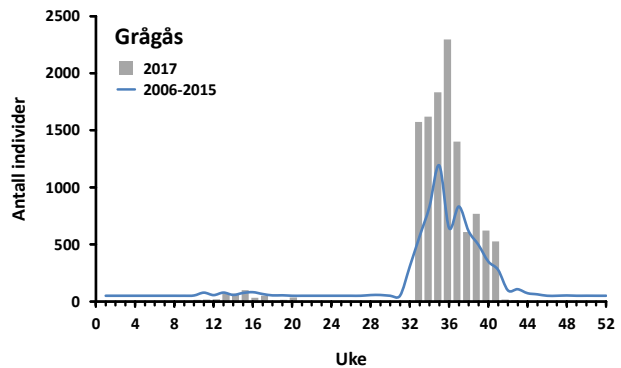
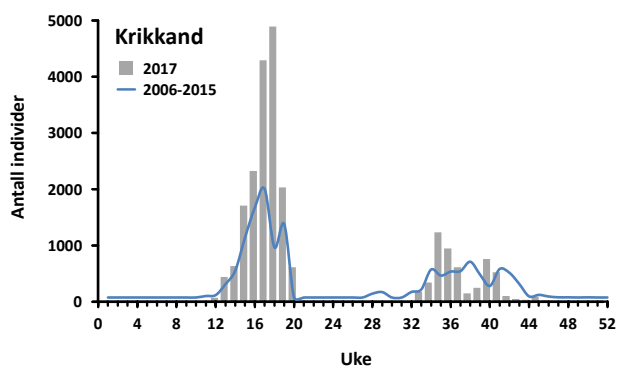
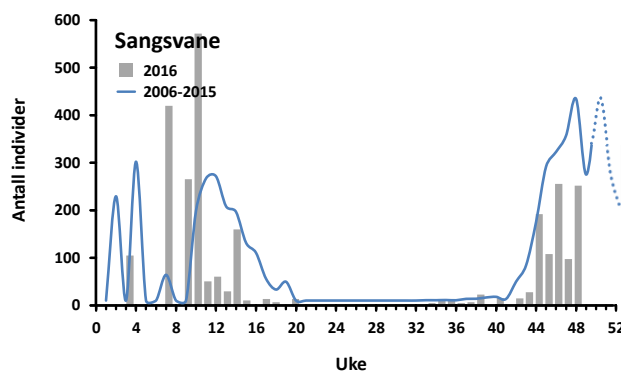
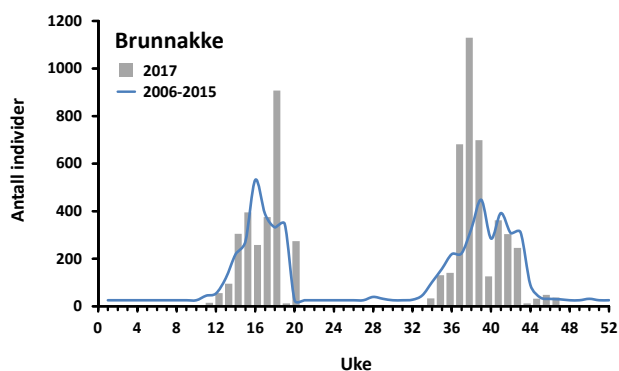
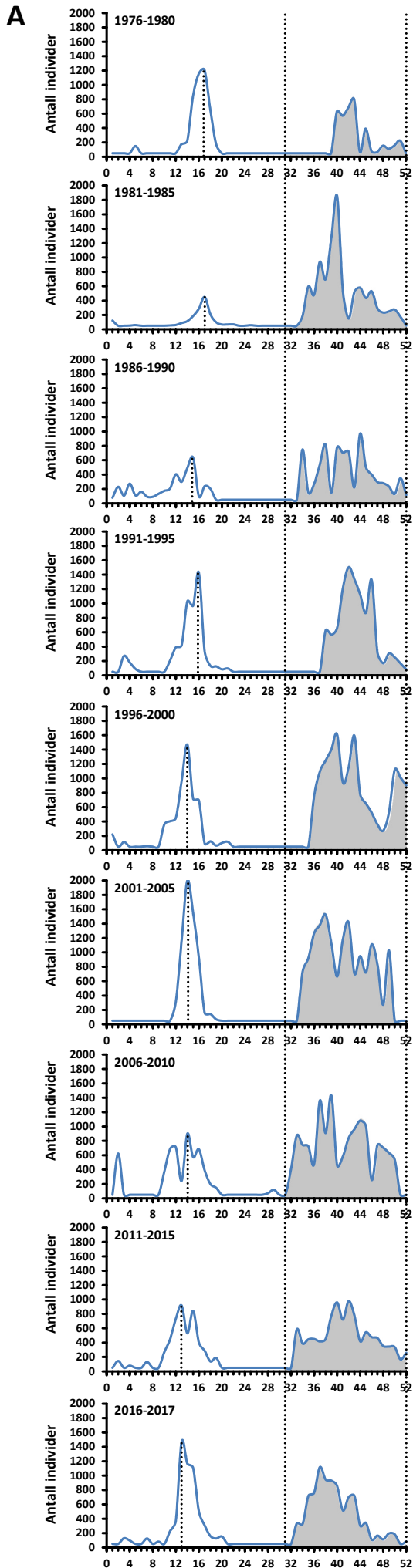

NØFs vannfugltellinger i Nordre Øyeren 2017

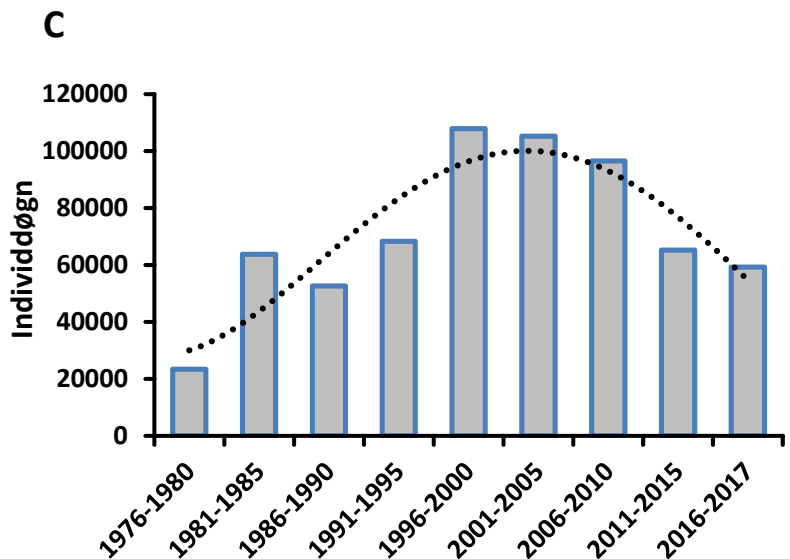
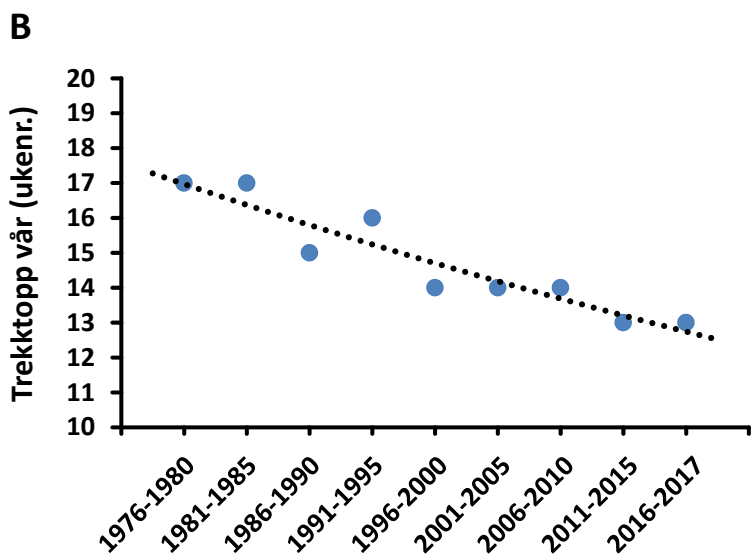
Årets vannfugltellinger ble gjennomført 13. januar, 12. februar, 25. februar, 6. mars, 12. mars, 17. mars, 25. mars, 2. april, 9. april, 16. april, 23. april, 29. april, 4. mai, 14. mai, 12. august, 20. august, 27. august, 2. september, 10. september, 16. september, 25. september, 1. oktober, 7. oktober, 15. oktober, 21. oktober, 28. oktober, 4. november, 10. november, 18. november, 25. november og 2. desember. Den siste telling er planlagt utført helgen 16-17. desember, men så lenge det er større forekomster av vannfugl vil vi forsøke å telle gjennom vinteren. NØFs vannfuglregistreringer fra 1976 til dags dato er nå tilgjengelig på Artsobservasjoner.no, der dataene kan søkes fram ved hjelp av prosjektkoden «NØF-vannfugltellinger», eller via denne lenken: <https://tinyurl.com/NOEF-vannfugl>. Som i fjor har vi valgt å sammenlikne årets trekk med den gjennomsnittlige trekkkurven for de siste 10 årene. Noen eksempler på dette er vist under. NØF har ikke gjort noen utførlige analyser av årets vannfugltrekk, men som det framgår av grafene har 2017 vært et godt år for rastende gressender (stokkand, brunnakke, krikkand) i reservatet. Stokkandas bruk av reservatet på høsten fortsetter å følge den nedadgående trenden som vi sett siden årtusenskiiftet (side 2, fig C). Dette gjelder også sangsvane. Grågåsa øker fortsatt på høsten, mens hvitkinggås går tilbake. Dette reflekterer trendene for de regionale bestandene, og bekrefter at de bestandsregulerende tiltakene som er iverksatt for hvitkinggås har den tiltenkte effekten.

..... Varierende isforhold i desember gjør modelleringen av det gjennomsnittlige sangsvaneantallet (2006-2015) noe usikkert

NØFs datasett kan brukes til ulike analyser. I eksemplet på denne siden har sett på to variabler; tidspunkt for trekktopp og størrelse på høsttrekket for en stokkand. Ved å splitte opp dataserien i 5-årsintervaller (**A**) får man et godt inntrykk av hvordan trekket av stokkand gjennom Nordre Øyeren har utviklet seg temporært og kvantitativt. I grafene under har vi høstet data fra trekkturvene på venstre side og identifisert tidspunktet for trekktoppen under vårtrekket (**B**) og størrelsen på høsttrekket (**C**) angitt som antall individdøgn, tilsvarende arealet under kurven (skravert grått). Trekktoppanalysen (**B**) viser at denne har flyttet seg nesten en måned, fra uke 17 til uke 13, siden registreringene startet på midten av 70-tallet.

Vannfugldataene inneholder også geografisk informasjon om hvor i reservatet fuglene oppholder seg på et gitt tidspunkt. Vi har tidligere vist at preferanseområdene endrer seg gjennom året, og det er mye som tyder på at de også endrer seg fra år til år. Sammenholder man NØFs vannfugldata med GLBs vannstandsdata og Meteorologisk institutts værdata vil man kunne generere svært interessante modeller som kan bidra til å årsaksforklare og predikere endringer i vannfugler bruk av Nordre Øyeren.